

Demokratik Deliler Devleti 3D 18 4

– Ömer Faruk · 26 Temmuz 2014

-Bir deli kuyuya bir taş atmış, kırk akıllı çıkaramamış.

-Demek ki kırk akıllı, bir deli etmezmiş!

**

Hastanenin giriş kapısına geldim, bekliyorum. Kuyruk var. Bir kapı çerçevesinin içinden insanları geçiriyorlar. Hasta, ziyaretçi herkesi... Bazıları geçerken yan taraftaki kutudan ses duyuluyor. O zaman görevli, kişiyi içeri bırakmıyor, ceplerini boşaltıp geçmesini istiyor. Benim önümdeki adam geçerken cihaz öttü, geri çevirdiler. Cebindeki telefonu ve anahtarları çıkarıp geçti, gene öttü. Bozuk paraları çıkardı, öttü. Görevli belindeki kemeri de çıkarmasını isteyince adam öfkeyle "Soyunayım bari!" diye bağırınca ve bir yandan da pantolonunun düğmelerini çözmeye başlayınca "Geç, hadi geç!" demek zorunda kaldılar.

Ben geçerken hiç ses çıkmadı. Çünkü ceplerim boştu. Bahçeye baktım, değişmişti. Yeni binalar yapılmış, bazıları da yıkılmıştı. Polikliniklerin yerini bulmak için levhalara baktım. "Poliklinikler" yazan levha sol tarafı gösteriyordu. O tarafa yöneldim. Tekrar levhalar çıktı. Bu sefer sağ taraf. Biraz ilerleyince bir heykel gördüm. Daha önce yoktu. Yarı çıplak bir kadın ve yerlerde sürünürken ağızları sulanarak ona bakan iki tane deli erkek... Doğrusu bu heykelle sanatçının ne anlatmak istediğini çıkaramadım. Bir başka levha gideceğim yeri solda gösteriyordu, sola döndüm. Sağ, sol, sağ derken sonunda kendimi bahçeye ilk girdiğim yerde buldum. Galiba birileri muziplik olsun diye levhalarla oynamış. Beyaz önlüklü bir bayana sordum, eliyle tarif etti.

Poliklinikleri nihayet bulmuştum. İçeri girdim. Çok kalabalık. Hemen karşıda iki masada iki bayan görevli oturuyor. Birinin başının üzerinde asılı duran levhada "Hasta Kabul (ve İngilizcesi)" diğerrinin "Danışma (ve İngilizcesi)" yazılarını görünce "Demek ki artık buraya yabancılar da muayene olmak için geliyor." Diye düşündüm.

Hasta Kabul'ün önünde en az 20-30 kişi sırada beklerken Danışma'da kimse yok. O nedenle de oradaki görevli bayan elindeki telefonla oynayıp duruyor. Bazen de "Yaşlı ve Engelli Hastalar Önceliklidir" yazısının yerini değiştiriyordu. Kuyruğa girip bekleyeceğime etrafı dolaşmaya karar verdim. Nasıl olsa bekleme sürem değişmeyecekti.

Hemen yanımda üç tane koltuk ve bunların üstündeki bir yazı dikkatimi çekti: Bu koltuklar yaşlılar, hamile bayanlar ve engelliler için ayrılmıştır. Güzel bir düşünce! Koltukların üçü de doluydu. Oturanlara baktım. Hepsi erkek. İçlerinde hamile bayan olmadığı buradan belliydi. Yaşlı kimse var mıydı? Yaşı 30'u geçen yoktu içlerinde. Peki engelli? O da yok. Oysa ayakta bekleyen, elindeki bastona dayanan yaşlı bir adam bu görüntüden sadece birkaç metre uzaktaydı.

Duvarlar uyarı, açıklama ve afişle doldurulmuş. Okuyan var mı bunları? Zannetmem. Hepsini okumaya kalksanız saatler gerekebilir. Gene de bazılarını okudum: Sigara içmenin yasak olduğu, içildiğinde şu kadar lira ceza ödeneceği uyarısı. Hastaların kimlikleri olmadan muayene olamayacakları ve ilaç alamayacakları açıklaması. Tuzun zararlarını, suyun faydalarını anlatan afişler. Çerçevesi bir yazı:

Hastanemizde şiddete sıfır tolerans gösterilmektedir. Yanında “Hastanemiz 24 saat kamera sistemi ile gözlenmektedir.” Hasta ve Hasta Yakını başlığı ile yer alan uzunca bir yazıda hastane personeline ve doktorlara yapılacak saldırılara verilecek cezaların, ilgili kanun maddeleri de belirtilerek açıklaması. Diğerleri: Hastaya hekimini seçme hakkı. Çok ilaç değil, doğru ilaç iyileştirir. Sağlık çalışanları sizin dostunuzdur. Sizin için buradayız. Emin ellerdesiniz. Hasta Hakları. Güveniniz bize güç verir. Ve dahası da var ama bu kadar yeter...

İçerisi kalabalık olmasına rağmen sıcak değildi. Serin ve rahatlatıcı bir hava vardı. Bunun nedeni klimalar olmalı diye düşündüm, etrafa daha doğrusu duvarlara bakındım; ama klima göremedim. Koridorun sonuna doğru yaklaştıkça serin bir rüzgar hissediliyordu ve orada yerden yüksekliği iki metreyi bulan bir klima vardı.

Bir ses duyup arkama döndüm. Genç bir kız bağıyordu. Şişman, normalden biraz uzunca bir kız... Sesi oldukça gür çıkıyordu. Sol ayağında sargılar olan ondan birkaç yaş büyük bir kız da onu susturmaya çalışıyordu. Ablası olabilirdi. Kız bırakın susmayı sesini artırdı ve sağa sola saldıracakmış gibi hamleler yapmaya başladı.

-Yetti be canıma yetti! Bu yapılan hastaya eziyettir. Saatlerdir bekliyorum, doktor hâlâ yok. Muayeneye başlama saati sekiz buçuk, şimdi saat kaç, tam dokuz buçuk... Bir de şiddete karşıyız diye yazmışlar! Bu yaptığınız hastaya şiddet uygulaması değil de nedir? Hepinizi şikayet edeceğim, hepimizi buradan attıracağım. Bunu yapmaya hakkınız yok.

Herkes başını sesin geldiği tarafa doğru çevirmişti. Bazı hastalar korkudan titriyorlardı. Çünkü bağırın kızın sesi oldukça rahatsız ediciydi. Yanındaki kız:

-Biraz daha bekleyelim, şimdi gelir.

Deyince o daha da coştı, ayağa kalkıp camın yanına gitti. Sağ elini yumruk yapıp cama vuracakmış gibi yaptı.

-Dağtırım şimdi burayı... Bütün camları aşağı indireceğim... Beni bekletmeye kimsenin hakkı yok. Yıkacağım ortalığı...

Dedi. Herkes nefesini tutmuş camı kırmasını bekliyordu. Hatta yaşlı iki kadından biri gözlerini diğeri de kulaklarını kapatmışlardı bile... Gergin bir bekleyiş başladı. Neyse fazla değil bu gerilim kısa sürdü. Çünkü kız cama vurmadı, geri döndü, doktorun odasına yöneldi ve kapıyı yumrukladı. Sargılı ayaklı kız seke seke peşinden koştu, elinden tutup oturdukları yere getirdi.

Karşılarındaki koltukta oturan bir bayan:

-İlk muayene sırası benim, ama ben sıramı sana veriyorum. Doktor gelince önce sen girersin.

Dedi fakat o bu sözleri duymamış gibi yaptı.

Bütün bu olaylar olurken görevli memurlar ve güvenlik elemanları ne yapıyordu? Seyrediyorlardı... Olaya herhangi bir müdahalede bulunmadan, şaşkın bakışlarla seyrediyorlardı...

Delikanlı bir hasta “Benim doktor geliyor!” diye yanındakine seslendi. Baktım gelen doktora. Gece karanlığında bu adamı görerseniz korkarsınız. Saçı sakalına karışmış, ayağında eski bir kot pantolon, sırtında kirli bir tişört... Alışık olduğumuz doktor görüntüsünden farklı... Hiçbir şeyi umursamaz bir görünüşü var, sadece yürüyüşü biraz telaşlı. Geç kaldığı için olmalı.

Başka bir hasta:

-Bu gelen bayan da benimki...

Dedi. Ona da baktım. Çok genç görünüyor. Lise öğrencisine benziyor. Uzun saçları savruluyor yürürken. Adımlarını hızlı atıyor.

Olay çıkaran kıza sırasını vereceğini söyleyen bayan da konuştu:

-İşte bizim doktor da geldi.

Kırk yaşlarında bir adam. Kıyafeti oldukça düzgün. Yavaş adımlarla yürüyor. Sanki geç kalan o değilmiş gibi, hiç acele etmiyor. Odasına girer girmez hasta kız da peşinden seyirtti.

İçeriden kızın bağırırları geliyordu. Üç-dört dakika süren bağırırlı birden bıçakla keser gibi kesildi. On dakika sonra doktorun odasından çıktığında oldukça sakin görünüyordu. Doktor ne yapmıştı da hastayı böyle rahatlatmıştı?

Ayağı sargılı kız seke seke onun yanına gitti, kol kola girip oradan ayrıldılar.

(Devam edecek...)